

streger, at det hele er et led i afbureaukratisering. Afbureaukratisering består jo i, at man forsøger at undgå unødigt arbejde. Og i visse tilfælde er det, der skal gøres, så indlysende, at lærere og ledere sammen med forældrene skal kunne sige: Det gør vi, uden at vi behøver at bruge kræfter på en undersøgelse, hvis resultat er givet på forhånd.

Kl. 10:43

Formanden:

Tak til undervisningsministeren. Der er ingen, der har bedt om korte bemærkninger, og dermed er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse – og det gør ingen – er det vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) 1. behandling af lovforslag nr. L 112:

Forslag til lov om ændring af lov om folkeskolen og lov om vejledning om uddannelse og erhverv. (Samordning af elevplan, uddannelsesbog og uddannelsesplan).

Af undervisningsministeren (Bertel Haarder). (Fremsettelse 29.01.2009).

Kl. 10:43

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Den første ordfører er hr. Per Bisgaard.

Kl. 10:44

(Ordfører)

Per Bisgaard (V):

Det er jo med regelforenkling og afbureaukratisering næsten som med vejret: Det er meget let at tale om, men det er utrolig svært at ændre. Derfor er det jo også en fornøjelse at få lov at stå bag det lovforslag, som vi nu skal behandle. I ord fylder det ikke så meget, og i praksis er det heller ikke revolutionerende, men det er et skridt i den rigtige retning, hvor vi får formindsket den mængde af dokumenter, som benyttes i samarbejdet mellem lærerne og vejlederne på den ene side og eleverne og forældrene på den anden side.

De tidligere så udskældte elevplaner, som nu berettiget roses fra stort set alle sider, bliver der

med forslaget ikke ændret på. De bliver nu omdrejningspunktet i det ene dokument, som på de ældste klassetrin, 8., 9. og eventuelt også 10., fremover vil indeholde såvel elevplan som uddannelsesplan. Det giver en reel administrativ forenkling, idet tre dokumenter bliver til et, og det vil automatisk give et større overblik for såvel eleven som for forældrene.

I dag er der krav om, at eleven i samarbejde med typisk klasselæreren og UU-vejlederen udarbejder en uddannelsesbog fra 6. klassetrin. Det krav om skriftlighed bortfalder nu, og fra 0. til 7. klasse vil der nu kun skulle udarbejdes skriftlige elevplaner, som jo naturligvis løbende skal evalueres, efterhånden som eleven opfylder de mål, som er sat op for ham eller hende.

Kravet om vejledningssamtaler er stadig gældende, og i den nye elev- og uddannelsesplan vil man også som i dag på 8. og 9. klassetrin skulle indskrive sine ønsker for ungdomsuddannelse eller eventuelt erhverv.

Der er i lovforslaget heller ikke ændret på den praksis, hvor eleven medsender vejlednings- og uddannelsesdelen, som er indeholdt i elev- og uddannelsesplanen, til en eventuel udbyder af 10. klasse eller til en ungdomsuddannelsesinstitution.

Der bliver tale om mindre administration, men kravet, ønsket om skriftlig dokumentation for elevens udvikling er fortsat gældende. Det vil fortsat være den enkelte skole eller kommune – det er altså en lokal beslutning – der udarbejder den model, man ønsker at benytte, og det indebærer f.eks. også muligheden for, at man bruger elektroniske dokumenter frem for en papirmodel.

Med indførelsen af den nye udfordringsret kommer der yderligere en mulighed for skolen, kommunen og ja, i princippet helt ud til den enkelte lærer, for at udforme dokumentet med de oplysninger, som han/hun mener skal noteres i elevplanen.

Det forslag her er udsprunget af den rapport, som afbureaukratiseringsudvalget afgav i juni 2008. Heraf fremgår det også tydeligt, at det tætte samarbejde, som der i dag allerede er blevet etableret mellem UU-vejlederne, lærerne og eleverne, skal fastholdes. Der er nok tale om en forenkling, men der er ikke tale om et fravalg af kvalitet i vejledningen.

Som tidligere sagt er forslaget på flere måder måske et beskedent forslag, men det er et af flere tiltag, som bestemt kan være med til at gøre det